

W. B. HUMAN RIGHTS
COMMISSION
KOLKATA - 91

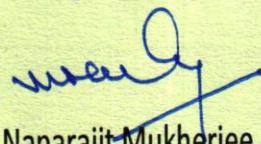
NOTE SHEET

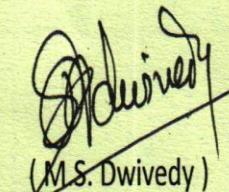
123/SMC/18

05-10-2018

Enclosed is the news clipping of "আনন্দবাজার পত্রিকা" a Bengali daily, dated 4th October, 2018, the news item is captioned "মেয়ে-জামাই নিরপায়, পথে ঠাঁই অসুস্থ বাবার"

Principal Secretary, Health and Family Welfare Department, Govt. of West Bengal is directed to submit a detailed report about the incident within 31st October, 2018.

(Naparajit Mukherjee)
Member

(M.S. Dwivedy)
Member

মেয়ে-জামাই নিরুপায়, পথে ঠাঁই অসুস্থ বাবাৰ

অসহায়: আৱ জি কৱ হাসপাতাল চক্রে একটি গাছেৰ তলায় ওই
বৃক্ষকে শুইয়ে রেখেছেন তাঁৰ মেয়ে-জামাই। বুধবাৰ। নিজস্ব চিত্ৰ

সুন্দর ঘোষ

জবাৰ দিয়ে দিয়েছেন সৱকাৰি হাসপাতালৰ চিকিৎসক। বৃক্ষৰ আৱ কোনও চিকিৎসা কৰা সম্ভব নহয়।

এ বাৱ? আৰী আৱ দুই ছেছেনকে নিয়ে দমদমে ভাড়াৰ একচিলতে ঘৰে গাদাগাঁাৰি কৰে বৈচে থাকাৰ লড়াই চালান ওই বৃক্ষৰ মেয়ে। সেখানে দুই পা পচে গিয়ে গুৰু বেৱনো, অশক্ত বাবাৰ ঠাঁই কোথায়।

তাই শহৰেৰ এক ঝুটপাতে মৃত্যুৰ অপেক্ষায় শুইয়ে দিয়ে এসেছিলেন বাবাকে। বাড়ি বাড়ি দুৰে পৰিচাৰিকাৰ কাজ কৰেন মেয়ে। ঝুটপাতে প্লাস্টিকেৰ জিনিসপত্ৰ বিকি কৰেন মেয়েৰ শারী। ২০ ও ২৫ বছৰেৰ দুই ছেলে কলেজৰ গণ্ডি টপকালোও চাকাৰি পান নি এখনও। অভিযোগৰ সম্মতিয় বসবাস তাঁদেৱ। বেসৱকাৰি হাসপাতালে বাবাকে রেখে চিকিৎসা কৰালোৱ সাধ থাকলোও সাধ্য নেই। আৰুৰ নিজেদেৱ একটি মাত্ৰ ঘৰে রাখলোও গঢ়ে টিকিতে পাৰবেন নন।

এই অবস্থায় সোমবাৰ আৱ জি কৱ হাসপাতাল থেকে বাবাৰ সঙ্গীৰ ছলদারকে নিয়ে মেয়ে স্টান পৌছে যান কলাকাতা বিমানবন্দৰে দেৱকাৰ মুখে সেলসেক্ট তলায়। বাবাকে দেখানকাৰ ঝুটপাতে শুইয়ে রেখে আশপাশে থাক অটোচালকদেৱ কাছে আৰীৰ মোবাইল নম্বৰ দিয়ে মেয়ে জানিয়ে এসেছিলেন, বাবাৰ মাৰা গোলে যেন একবাৰ জানিয়ে দেওয়া হয়। যোলা আকাশে লীচে কুকড়ে সোমবাৰ রাতটা কেটে যায় ওই বৃক্ষৰ।

ঘৃঞ্জলীৰ খবৰটা পৌছে বিমানবন্দৰৰ পুলিশেৰ কাছে। প্ৰথমে তাৱা খবৰ পেয়েছিলেন, এক

বুধবাৰৰ দেহ পত্তে রয়েছে। কিন্তু, ঘটনাস্থলে পৌছনোৰ পৰে দেখা যায়, বৈচে রয়েছেন বৃক্ষ। ওই অটোচালকেৰই শ্যামবাৰুৰ নৰুৰ দেন। এমনি ভাকলে হয়তো আসবেন না, এই ভেবে বৃক্ষৰ মৃত্যুৰ খবৰ দিয়েই ডেকে আনা হয় মেয়ে এবং জামাইকে। পুলিশেৰ চাপে পত্তে ঝুটপাত থেকে বাবাকে নিয়ে তাৱা আবাৰ চলে যান আৱ জি কৰে।

বুধবাৰ সকাল দেখা গোল, হাসপাতাল চক্রেৰ এক গাছতলায় চাদৰ মুড়ি দেওয়া অবস্থায় শুয়ে ওই বৃক্ষ। পাশে বসে মেয়ে-জামাই। কথা বলতে গিয়ে বুৰুৱাৰ কৰে কৈন্দে ফেলেন তাৱা জামাই, “কী কৰব? আমাদেৱ ঘৰে রাখাৰ জায়গা নেই। হাসপাতালও ভক্তি নিছে না। দু'টো কিভানিই নাকি খারাপ হয়ে পিয়েছে। তকে নিয়ে কোথায় যাব আমৰা?”

ওই বৃক্ষৰ জীৱ মাৰা গিয়েছেন বছৰখালেক আগো। তত দিন পৰ্যন্ত দমদমেৰ এক কলোনিতে একটি ঘৰে ভাড়া থাকতেন। তিনি দীৰ্ঘদিন ধৰেই অসুস্থ। নিজে কিছু কৰতে পাৱতেন না। বৃক্ষৰ আৱ এক মেয়ে রয়েছেন। তিনি অবিৰাহিত, পৰিচাৰিকৰ কাৰি কৰেন। কানে ভালো শুনতে পান না। তাৱা পক্ষেও বাবাৰ দেখভাল কৰা সম্ভব নহয়। তাুদেৱ মা বৈচে থাকতে দুই মেয়ে আৱ প্রতিবেশীৰা মিলে সাহায্য কৰতেন। জীৱ মাৰা যাওয়াৰ পৰে ভাড়া বাড়ি ছেড়ে বেৰিয়ে পত্তেন বৃক্ষ। দমদম এলাকাৰ ঝুটপাতই ছিল তাৱা ঠিকানা। কাৰ্যত ভিকে কৰেই দিন গুজৱান হতো। রোদ-জলে পুড়তে পুড়তে আৱও ভেড়ে যায় তাৱা শৰীৰ। শুৰুতত অসুস্থ হয়ে পড়েন তিনি।